

ГРА В ШАХИ – “КОРОЛІВСЬКА ГРА”

СЬОГОДНІ в Україні цьому виду спорту приділяється серйозна увага. Та це й не дивно, бо в листопаді 2011 року Президент України **Віктор Янукович** рекомендував ввести в програми середньої школи та вищих навчальних закладів факультативні заняття з шахів, щоб наші діти та молодь розвивали свої інтелектуальні здібності, а 20 липня 2012 року вперше наша країна відзначила День шахіста. Інтерес до цієї давньої і цікавої гри виховують у ВНЗ Одеси, Харкова, Києва (НПУ імені М. П. Драгоманова).

Вже в грудні 2011 року з ініціативи ректора університету академіка **Віктора Андрущенка** були проведені командні змагання на “Кубок ректора”, в яких брали участь всі підрозділи університету. Серед 16 команд першість виборола команда ректорату. Вони і стали першими володарями головного спортивного трофею.

На початку 2012 року в гуртожитку № 3 була обладнана спортивна кімната для занять з шахів та шашок. А вже в березні на загальних зборах любителів гри в шахи була створена добровільна громадська організація “Шаховий маг”, яка 27-29 березня провела чемпіонат з класичних шахів серед чоловіків (студентів, викладачів,

співробітників). Першим офіційним чемпіоном університету став майстер ФІДЕ, викладач кафедри культурології інституту філософської освіти і науки **Сергій Ставровян**.

З метою налагодження навчально-виховного процесу та підвищення інтелектуального рівня студентів та молоді на кафедрі Інституту інформатики готується до друку посібник “Учимся грати в шахматы”. Автор – КМС України з шахів **Леонід Дробот**, технічний редактор – старший викладач **Сергій Оніщенко**.

Цікаво і змістовно був організований шаховий турнір на “Кубок ректора” і в цьому році 21 грудня, бо змагалися не лише наші команди, також були запрошені гості з інших вищих навчальних закладів. Наші спортсмени зустрілися за шахівницями з командами Міжнародного університету розвитку людини “Україна” та Харківського

Драгомановська команда переможців

національного університету імені В. Н. Каразіна.

Згідно “Положення” боротьба проходила за Олімпійською (кубковою) системою. Абсолютним переможцем турніру стала збірна команда Харківського НУ імені В. Н. Каразіна, в складі якої виступали МС **Ірина Андренко** та три КМС України – **Євген Скок, Роман**

Нагородження переможців команди з Харкова

Лучанінов, Олег Лазоренко. Вони нагороджені спеціальним кубком для гостей. Головний приз змагань, перехідний кубок ректора, вже вдруге залишився за командою ректорату в складі директора Інституту магистратури і аспірантури професора **Володимира Савельєва** (капітан команди), українського мовознавця, академіка, завідувача кафедри української мови Інституту філології нашого університету **Марії Плющ**, академіка Національної академії наук України, всесвітньо відомого історика **Петра Толочко** та доцента кафедри психокорекційної педагогіки Інституту корекційної педагогіки та психології **Миколи Кота**.

Третє призове місце в запеклій боротьбі здобула збірна команда Фізико-математичного інституту. Вітаємо призерів **Юрія Горбового, Олександра Янюка, Анатолія Онищука та Надію Рожкову**. Всі гравці команд призерів нагороджені медалями та грамотами спортивного клубу “Олімп”.

Високих стартів в новому 2013 році, і хай щастить всім, хто долучився до цієї чудової мудрої гри!

Людмила БИСТРОВА-ДРОБОТ,
головний секретар змагань

Освітньо-музичний цикл

МИНУЛЕ У НОВОМУ ФОРМАТІ

АКТИВНИЙ київський ритм життя виснажує і забирає безліч часу, тому багато хто звик проводити вихідні пасивно і одноманітно. Але кожен, хто прагне приємного і культурного відпочинку, мав можливість восени цього року відвідати освітньо-музичний цикл “Перший християнський князь”, який проводиться Інститутом філософської освіти і науки та Інститутом мистецтв у Церкві Св. Миколая на Аскольдовій могилі. Вечори проходили в теплій і спокійній атмосфері, де самі стіни налаштовують на гарний настрій і правильне сприймання того, що звучало. Хочеться зазначити, що особливістю цього заходу є абсолютно новий і до цього не практикований в Україні формат проведення: лекційний текст чергується з музичним та вокальним супроводом.

Заходи проводились в останню неділю кожного місяця. Протягом осіннього семестру відбулись лекції “Князь Аскольд: погляд крізь віки”, “Диво у Влахерні”, “Від Аскольда до Володимира”, “Аскольд у літописних джерелах”. Лектор, магістрант релігієзнавства НПУ ім. М. П. Драгоманова **Сергій Савченко** торкнувся у своїй лекції таких тем: постаць князя Аскольда, найпершого хрестителя Русі, роль княгині Ольги у християнізації Русі та її дань ушануванню пам’яті Аскольда, релігійна реформа Володимира Великого та ін. Лекція викликала значне зацікавлення, очевидно, що кожен з присутніх і гостей відкрив для себе щось нове з давньої історії нашої Батьківщини.

Професійне музичне виконання лекції супроводжували соліст-органіст Національного будинку органної і камерної музики України, народний артист України **Володимир Кошуба**; соліст оркестру Націо-

нальної опери України імені Т. Г. Шевченка, заслужений артист України, професор **Броніслав Щуцький** (скрипка-альт); провідний концертмейстер Національної музичної академії імені П. І. Чайковського **Анна Томасишин**, камерний оркестр та хор регентів Інституту мистецтв НПУ імені М. П. Драгоманова; хор “Алітея”.

Проект відбувається за підтримки ректора університету академіка **Віктора Андрущенка**. Автори проекту – директор Інституту філософської освіти і науки професор **Іван Дробот** та митрофорний протопресвітер отець **Ігор Онішкевич**. Куратор проекту – культуролог та аспірант **Сергій Русаков**.

Можна з упевненістю стверджувати, що надзвичайно приємний недільний вечір в затишній атмосфері провели всі, хто завітав сюди.

Зустрічі організовані двома потужними інститутами Драгомановського університету з нагоди 1130-річчя від дня пам’яті князя Аскольда-Миколая. Таким чином, ми маємо можливість корисно провести дозвілля в історичному місці, поєднати особисте культурне збагачення в освітньому і естетичному плані з можливістю просто поспілкуватися за чашкою кави і завести нові знайомства, а після цього з приємними враженнями прогулятися вечірніми київськими вулицями. Освітньо-музичний цикл буде продовжений на весняний семестр, тому можемо з упевненістю сказати, що нас попереду чекають нові освітні і музичні цікавинки.

Катерина ЕСМАНОВА,
студентка Інституту української філології,
фото
Геннадія ЦЕЛКОВСЬКОГО

Вітаємо

Уся велика Драгомановська родина і ректор університету Віктор Андрущенко вітають Народний студентський театр “Вавилон” та Народний вокальний ансамбль “Купава” з черговою блискучою перемогою у Всеукраїнському фестивалі-конкурсі мистецтв “Осінні зорі”. “Вавилонівці” вибороли Першу премію, а солісти “Купави” – Гран-прі турніру. Ми віримо у вас, наші таланти!

СЕРЦЯ ЗЛИВАЛИСЯ В ДУЕТІ...

Креативний фестиваль студентської та викладацької творчості "Педагогічний дует" проводиться в нашому університеті вже вдруге. 6-го грудня в актовій залі гуманітарного корпусу це свято музики, пісні і гарного настрою зібрало багато шанувальників з різних інститутів. Всі захопила драйвова атмосфера, творчий дух, сповнений веселощів.

Запальна пісня "Ой вийди за село"

Безперечно, головною на цьому святі творчості була все-таки пісня, а точніше – підібрані композиції. Всі такі різноманітні, кожна по-своєму доповнювала захід, вносила свою нотку в потік енергії. Кожна мала своїх прихильників.

Звичайно ж, не можна було обійтися без наших, українських пісень. Гумористична, весела пісня "Ой мій милий вареничків хоче" була блискуче виконана доцентом кафедри психокорекційної педагогіки **Миколою Котом** та студенткою Інституту філософської освіти і науки **Іриною Зінов'євою**. Не менш жвавою була композиція "Ой вийди за село", виконана доцентом кафедри української літератури **Інною Ліпницькою** та аспіранткою, керівницею народного ансамблю "Купава" **Євгенією Чугуноюю**. Більш традиційну ліричну пісню "Два кольори" заспівали директор Інституту філософської освіти і науки професор **Іван Дробот** та студентка Інституту філософської освіти і науки **Ольга Азаркіна**. Про нашу країну заспівали викладач кафедри культурології, редактор університетської газети

Експерсія

Сергій Русаков та студентка Інституту корекційної педагогіки та психології **Євгенія Хміль**.

Незвичайні враження справила на глядачів композиція "Это все, что останется после меня" у виконанні професора кафедри культурології **Євгенія Більченко** та студентки **Анни Яценко**. Така спокійна, з глибоким змістом. Її присвятили пам'яті поетів і людей, яких вже немає з нами, але які залишили спогади і творчий спадок. Пісню супроводжували вдало підібрані фото. Проте головним все ж було її виконання. Словами неможливо передати ці враження. В устах цього педагогічного дуету пісня ожила по-новому. Вона примусила задуматися.

Не менш яскравим був виступ з відомою всім піснею "Хочешь сладких апельсинах", яким порадували публіку викладач кафедри філософської антропології **Антон Дробович** та студентка Інституту філософської освіти і науки **Олена Марущак**. На сцені розгорнулася справжня драма, з експресивними діями, виразними жестами.

Незвичайні враження справила на глядачів композиція "Это все, что останется после меня"

Є на світі одна країна...

Пісня "Мандри" у виконанні викладача кафедри логопедії **Олександра Козинця** та студента Інституту філософської освіти і науки **Данила Кашпура** була водночас і ліричною, і веселою. По-перше, вона була блискуче виконана, по-друге, учасники цього дуету чудово зіграли свої ролі, а доповнили дійство костюми та реквізити.

Зовсім по-новому дует, у складі якого були викладач кафедри культурології **Вікторія Василенко** та студент Інституту філософської освіти і науки **Павло Селіванов**, трактував популярний серед молоді трек "Я хочу побити посуду". Розгорнулася театральна вистава, учасники якої намагалися якомога яскравіше передати свої емоції. Було і весело, і страшно за героїв. Відчувався ритм життя.

Не обійшлося на святі й без танців. Свій жвавий танок дарували публіці учасники колективу "Свінг".

Важко виокремити окремих виконавців. Їх окремо і не було. Були дуети. Були виконавці з відкритою душею та ширим серцем. Й серця ці зливалися в дуєтах.

Наприкінці концерту несподівано для глядачів, під час вручення грамот, заспівав директор Інституту корекційної педагогіки та психології академік **Віктор Синьов**. Таке завершення заходу засвідчило, що концепція заходу затребувана як студентами, так і викладачами.

Час пролетів зовсім швидко, й хотілося б продовжувати це свято, адже воно таке не схоже на наше буденне життя. Хотілося б, щоб такі фестивалі спільної студентської та викладацької творчості проводилися в нашому університеті частіше.

Оксана ЧЕРНУХА,
студентка

Інституту іноземної філології

Нагородження учасників концерту

ШЛЯХАМИ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

У грудні 2012 р. відбулась експерсія активу профкому викладачів і співробітників історичних місць України (Рівне, Дубно, Берестечко, Почаїв та Пересопниця).

Цими дорогами в минувшину ходили славетні діти України – Григорій Сковорода, Тарас Шевченко, Михайло Драгоманов, Володимир Короленко, Леся Українка, Андрій Малишко, Максим Рильський, Микола Лисенко, Ніна Матвієнко, Микола Жулинський та ін.

Історичними шляхами гарцювали козацькі полки Богдана Хмельницького, Максима Кривоноса, Івана Богуна проти польської шляхти, звільняючи українські землі від рабського поневолення чужинських навал.

Характерним на той період був визвольний рух, очолюваний Кармелюком, Северином Наливайком, а також повстанський рух селянства (Коліївщина 1768 р.). А 26-30 червня 1941 р. в районі Дубно відбувалася одна з найбільших танкових битв Великої Вітчизняної війни.

Туристичні стежки пролягли шляхами героїчних подвигів Українського козацтва в битві з польським військом поблизу Берестечка 18 червня – 1 липня 1651 р.

Полки Богдана Хмельницького зхрестили шаблями з 150-тисячною армією поляків та 20-тисячною підтримкою іноземних найманців. У війську Богдана Хмельницького нараховувалось 100 тисяч козаків за підтримки 50-тисячного татарського війська. Протягом 10 днів війська Богдана героїчно відбивали

атаки польського війська. У цій битві загинуло близько 30 тис. козаків, але цілком розгромити їх полякам не вдалося. Трагічний фінал битви пояснюється тим, що 50-тисячний загін Іслама-Гірея III не діяв на повну силу через святкування мусульманського свята, яке випало на ті дні. Втрати, які зазнала кіннота татар від артилерійського вогню поляків, були сприйняті татарами як покарання Аллаха за порушення мусульманського звичаю. Відступаючи, татари забрали з собою Б. Хмельницького разом з вісімнадцятьма козаками охорони.

Незламна воля українського народу продовжувала збирати сили для поновлення подальшої визвольної боротьби проти польського гноблення українського селянства.

Проходячи землею, политую кров'ю славних синів українського народу, ми відчували потужну енергетичну силу, яка йшла від землі, змушувала битися серця ритмічніше, частіше. Низький уклін і шану ми віддали цій святій містині, пам'ятнику в честь героїчних борців визволителів від польської експансії, подвиг яких увіковічений в монументі на підгір'ку. Слава героїв не померкне у віках.

Від Берестечка шлях проліг до комплексної споруди Почаєвської лаври (найбільша Православна святиня західної України, друга після Києво-Печерської лаври). Монастир розміщений на високій кам'янистій горі. Засновником лаври був преподобний Мефодій, інок Києво-Печерської лаври. (Після розгрому Києва і його святинь татарами в 1240 році православні іноки утікали на захід і оселялися в містині Почаєвської гори).

Важливою подією того часу постала поява Божої Матері, яка залишила відбиток своєї правої ступні. Від неї забило джерело цілющої лікувальної води, що дає можливість зцілюватися віруючим людям від різноманітних хвороб.

Славиться лавра іконою Богоматері, яку привіз із Константинополя грецький митрополит Неофіт і вручив її Анні Гойській. Ікону Анна віддала монахам, які проживали на Почаєвській горі. Від ікони сталоходити багато чудес для відвідувачів: сліпі прозрівали, хворі зцілювались. Ікона знаходиться в Успенському соборі над Царськими воротами в Зірковому кіюті.

Відвідавши святі місця лаври, експерсія повернулася до санаторію "Червона Калина". Там чекали драгомановців відпочиваючи, бо на вечір був запланований концерт художньої самодіяльності. Тепло зустрічали присутні "золоті голоси" – університетських виконавців Руслану Лоцман, Ніну Загребельну, Миколу Яретика, а ще гучніше дякували головному лікарю

санаторію Миколі Юрійовичу Сивому за виконання його авторських пісень.

На ранок автобус вирушив до села Пересопниця, яке в історії постало як пам'ятка староукраїнської мови, де було завершено переклад Євангелія, а розпочате було у селі Двірці (Львівська обл.) в 1556 р. і завершене в 1561 р. писарем і перекладачем – монахом Григорієм. Євангеліє було створене за підтримки княгині Заславської (монахиня Параскевія). Згодом Євангеліє було подаровано Переяславському кафедральному собору Іваном Мазепою. Знаходячись у Переяславі, працюючи в Археологічній комісії, Тарас Григорович Шевченко поклонився унікальному пам'ятнику староукраїнської мови.

На Пересопницькому Євангелії присягали на вірність Україні президенти – Л. Кучма, В. Ющенко, В. Янукович (книжка важить дев'ять кілограмів, зберігається в центральній науковій бібліотеці НАНУ).

Ознайомившись з експонатами музею, створеного нещодавно на історичному місці чоловічого монастиря в с. Пересопниця, ми поверталися до Києва, милуючись обабіч дороги барвами золотої осені.

Ми щиро дякуємо прекрасному гідві Ярославу Петровичу Сивому за чудово організовану експерсію історичними та героїчними місцями України.

Микола КОТ

НОВІ ЛІТЕРАТУРНІ ВІДКРИТТЯ

Від молодих авторів я завжди чекаю несподіванок, свіжого, незамуленого погляду на звичайні і звичні речі та море самобутньої фантазії. Чекаю на відкриття нових імен і сміливості говорити своїм неповторним голосом.
Ірен Роздобудько

Вже стало доброю традицією, що нововідкритий зал раритетних видань Наукової бібліотеки Драгомановського університету став служити і для студентів, і для викладачів університету затишним куточком, де можна поспілкуватися, відкрити для себе щось нове, незвідане. Ніколи не забудуть студенти інститутів філології, філософії, соціології, психології і управління трьох ночей, проведених в бібліотеці, де вони прилучилися до прекрасного, слухаючи розповіді незрівнянної **Галини Крюкової** про Миколу Гоголя, Михайла Булгакова, Анну Ахматову, де вони вчилися красиво читати із давніх книг, де читали власні вірші. Тож і не дивно, що саме зал раритетних видань одного вечора молодь обрала, щоб провести презентацію щойно опублікованої книжки, яку назвали **“Літературно-мистецький проект “Щоденник. RE: make”**. Це експеримент колективного творення текстів на тему кохання, часу, тіла. Як на мене, досить оригінальний підхід і своє бачення “Я” у сучасному часі. Не беруся аналізувати повністю це видання, але хочеться поділитися своїми враженнями від прочитаного твору.

Мене дійсно вразили молоді люди своєю оригінальністю, незвичністю. Думки свіжі і стосуються нашого часу. Крім того, колективні автори не бояться сказати правду про деякі свої негативні сторони життя. Ідея створення такого проекту народилася вже давно, і навіть вийшла перша книга “Щоденник”, а потім з’явилися відгуки, які і надихнули ініціатора цього проекту **Олександра Козинця** продовжити роботу над літературно-мистецьким проектом. Робота продовжувалась протягом трьох років (з 2007 по 2010). В цей час він працював разом з сьогодинішнім редактором газети “Педагогічні кадри”, викладачем кафедри культурології **Сергієм Русаковим**, який не тільки підтримав, а й допоміг повірити в себе і в свої сили, допоміг знайти контакти з письменниками. Організатором проекту стала також **Ірина Бочар**, яка вже мала досвід роботи над мистецькими, соціальними та міжнародними проектами і любить щиріх і відданих справі людей.

В чому оригінальність цієї книги? На мою думку, по-перше – це колективна праця молоді з різних міст України (Київ, Луцьк, Вінниця, Чернівці, Львів, Біла Церква, Одеса, Дніпропетровськ, Полтава, Ужгород, Донецьк, Острогож, Коломия, Івано-Франківськ.)

По-друге, автори зі своєї точки зору розкрили ті поняття, до яких ми не так часто звертаємося або і зовсім забуваємо. Це поняття часу і поняття свого тіла, яке останнім часом дуже залінилося. Гарно про це сказала у своїй замальовці **Тетяна Кротевич** із Києва: *“По 15 роках моя фантазія себе вичерпала. Тіло почало поводитися свавільно, округлило, збільшилося, залягло на диван. Ні, воно не розгубило своїх навичок, просто лінувалося ними користуватися”*. І дуже приємно, що авторка допомагає зрозуміти, що ми прийшли на цей світ не для лінощів, а щоб зробити щось красиве і корисне.

По-третє, відчувається начитаність, інтелектуальність авторів. Видно, що вони знайомі з творами філософії, історії, психології. І самі намагаються пояснити, в чому полягає сенс людського життя і як його використати раціонально, щоб кожного дня ти рухався все далі шляхом прогресу.

По-четверте, твір побудований у формі щоденника, і це дало можливість авторам проявити свою індивідуальність. Продовжуючи думку попередника за останньою реплікою, кожен вносить свої думки і переживання.

По-п’яте, твір відзначається щирістю. Можливо, не все сприймуть люди старшого покоління, але цікаві для себе думки знайдуть і краще зрозуміють молодь.

І останнє. Молодь теж відноситься до кохання трепетно, і хто по-справжньому любить, той знаходить прекрасні слова, які западають в серце і душу.

“Кілька днів тому я блукав ранковими вулицями Києва і несподівано зрозумів, що все починається з тебе. Кожен мій день починається з тебе. Коли я прокидаюся вранці і бачу рожеве небо за вікном, я розумію: ти тут. Мені не обов’язково тебе бачити, але мені дуже подобається знати, що ти є. Інколи мені здається, що ти – це вікно, через яке потік моєї ніжності вливається у щось значно більше, ніж ти, я чи навіть уся наша планета. Я теж хочу бути для тебе таким вікном, через яке твої почуття зможуть вливатися прямо у Всесвіт” (О. Квітка, м. Київ).

Людмила БИСТРОВА-ДРОБОТ,
провідний бібліотекар
залу інформаційно-пошукових систем
Наукової бібліотеки

Зимові фотокадри

У Києві в січні відбувається виставка заморожених квітів. Пропонуємо вашій увазі фотоогляд виставки співробітниця університету **Юлії КАПШУЧЕНКО**.

Фотопрогулянка бульваром

Січень видався не таким сніжним, як грудень, проте справжній зимовий дух в новорічну ніч все ж українці відчули. Кореспондент газети “Педагогічні кадри” продовжує фотокроки бульваром Тараса Шевченка і сьогодні вже знаходиться на перехресті з вулицею Володимирською.

Світлина Ірини ТИЩУК

Фотофакт

У січні 2013 року працівники Наукової бібліотеки стали ініціаторами проведення спеціальної виставки бібліотечного фонду **“Від маленької до великої книжки”**.

Всі бажаючі мали змогу ознайомитись з різноманітними форматами книжок, серед яких – видання ще царських часів. Особливу цікавість викликали мініатюрні книжечки та видання Данте з позолотою.

